

553

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. března 1983 byla ve Štrasburku sjednána Úmluva o předávání odsouzených osob.

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 13. února 1992.

S Úmluvou vyslovalo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Úmluvy, dne 15. dubna 1992.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 18 odst. 2 dnem 1. července 1985. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 18 odst. 3 dnem 1. srpna 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

ÚMLUVA
o předávání odsouzených osob

Členské státy Rady Evropy a další signatářské státy

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

přejíce si další rozvoj mezinárodní spolupráce v oblasti trestního práva;

domnívajíce se, že tato spolupráce by měla napomáhat spravedlnosti a resocializaci odsouzených osob;

domnívajíce se, že tyto cíle vyžadují, aby cizincům, kteří byli zbaveni svobody v důsledku toho, že spáchali trestný čin, byla dána možnost vykonávat své tresty v jejich společnosti a

domnívajíce se, že tohoto cíle může být nejlépe dosaženo tím, že budou předány do jejich zemí,

se dohodly na následujícím:

Článek 1
Definice

Pro účely této Úmluvy:

- a) „trestem“ se rozumí každé potrestání nebo opatření, které zahrnuje zbavení svobody nařazené na omezenou nebo neomezenou dobu za trestný čin soudem;
- b) „rozsudkem“ se rozumí rozhodnutí nebo nařízení soudu, kterým se ukládá trest;

c) „odsuzujícím státem“ se rozumí stát, v němž byl uložen trest osobě, která může být nebo již byla předána;

d) „vykonávajícím státem“ se rozumí stát, do kterého může být nebo již byla předána odsouzená osoba k výkonu trestu.

Článek 2
Obecné zásady

1. Strany se zavazují vzájemně co nejvíce spolupracovat při předávání odsouzených osob podle ustanovení této Úmluvy.

2. Osoba odsouzená na území jedné strany může být předána na území druhé strany podle ustanovení této Úmluvy k výkonu trestu, který jí byl uložen. Za tímto účelem může odsouzená osoba odsuzujícímu nebo vykonávajícímu státu vyjádřit svůj zájem na předání podle této Úmluvy.

3. O předání může žádat odsuzující nebo vykonávající stát.

Článek 3
Podmínky předání

1. Odsouzená osoba může být předána podle této Úmluvy pouze za následujících podmínek:

- a) je-li tato osoba státním občanem vykonávajícího státu;
- b) je-li rozsudek konečný;
- c) jestliže v době přijetí žádosti o předání má odsouzená osoba vykonat ještě nejméně šest měsíců trestu odnětí svobody nebo trest byl uložen na neurčitou dobu;
- d) souhlasí-li odsouzená osoba nebo, pokud to považuje za nutné jeden z obou států vzhledem k jejímu věku, fyzickému nebo psychickému stavu její právní zástupce;
- e) jestliže čin nebo opomenutí, pro které byl uložen trest, je trestným činem podle právního řádu vykonávajícího státu nebo by byl trestným činem, pokud by byl spáchán na jeho území a
- f) souhlasí-li jak odsuzující, tak i vykonávající stát s předáním.

2. Ve výjimečných případech se mohou strany dohodnout o předání odsouzené osoby i přestože je doba, po kterou má odsouzený vykonat trest, kratší, než uvedená v odst. 1, písmeno c).

3. Kterýkoli stát může při podpisu, uložení svých ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy sdělit, že hodlá ve vztahu k jiným stranám vyloučit použití některého z řízení uvedených v článku 9, odst. 1, písmeno a) a b).

4. Kterýkoli stát může v rozsahu, v jakém se ho to týká, kdykoliv v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vymezit pojem „státní občan“ pro účely této Úmluvy.

Článek 4

Povinnost poskytovat informace

1. Každá odsouzená osoba, na kterou se může tato Úmluva vztahovat, musí být odsuzujícím státem informována o podstatě této Úmluvy.

2. Jestliže odsouzená osoba vyjádří odsuzujícímu státu zájem, aby byla předána podle této Úmluvy, informuje tento stát, jakmile je to možné realizovat po té, co se rozsudek stal konečným, vykonávající stát.

3. Informace bude obsahovat:

- a) jméno, datum a místo narození odsouzené osoby,
- b) její adresu ve vykonávajícím státě, pokud ji má,
- c) popis skutkového stavu, na základě kterého byl uložen trest,
- d) druh, délku a datum zahájení výkonu trestu.

4. Jestliže odsouzená osoba vyjádří svůj zájem vykonávajícímu státu, odsuzující stát na žádost poskytne tomuto státu informace uvedené v odst. 3 shora.

5. Odsouzená osoba bude písemně informována o všech opatřeních, která přijal odsuzující nebo vyko-

návající stát podle předchozích odstavců, stejně tak jako o rozhodnutí, které bylo přijato kterýmkoliv z obou států na základě žádosti o předání.

Článek 5 Žádosti a odpovědi

1. Žádosti o předání a odpovědi budou v písemné formě.

2. Žádosti budou adresovány ministerstvem spravedlnosti dožadujícího státu ministerstvu spravedlnosti dožádaného státu. Odpovědi budou posílány stejnou cestou.

3. Kterákoli strana může v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy uvést, že bude používat jiný způsob styku.

4. Dožádaný stát bude bez odkladu informovat dožadující stát o svém rozhodnutí, zda souhlasí nebo nesouhlasí s požadovaným předáním.

Článek 6 Potřebné doklady

1. Vykonávající stát dodá, je-li o to požádán odsuzujícím státem, následující:

- a) doklad nebo prohlášení o tom, že odsouzená osoba je státním občanem tohoto státu;
- b) kopii příslušného právního předpisu vykonávajícího státu, který stanoví, že jednání nebo opomenutí, za které byl uložen trest v odsuzujícím státě, je trestným činem podle právního řádu vykonávajícího státu nebo by byl trestným činem, pokud by byl spáchán na jeho území;
- c) prohlášení obsahující informaci uvedenou v článku 9, odst. 2.

2. Je-li podána žádost o předání, odsuzující stát dodá vykonávajícímu státu následující doklady, pokud jeden z obou států již nevedl, že nebude souhlasit s předáním:

- a) ověřenou kopii rozsudku a textu právního předpisu, na jehož základě byl vyneseno;
- b) potvrzení o tom, jaká část trestu již byla vykonána, včetně informace o vazbě, prominutí části trestu a všech ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu;
- c) prohlášení obsahující souhlas s předáním, jak je uvedeno v článku 3, odst. 1, písmeno d) a
- d) tam, kde to přichází v úvahu, zdravotní a sociální zprávu o odsouzené osobě, informaci o jejím léčení v odsuzujícím státě a doporučení k dalšímu léčení ve vykonávajícím státě.

3. Kterýkoli stát může požádat o předložení jakýchkoli dokladů nebo prohlášení uvedených v odst. 1 nebo 2 shora předtím, než požádá o předání nebo

přijme rozhodnutí o tom, zda bude nebo nebude souhlasit s předáním.

Článek 7 Souhlas a jeho ověření

1. Odsuzující stát zajistí, že osoba, která má vyjádřit souhlas s předáním podle článku 3, odst. 1, písmeno d), tak učiní dobrovolně a s plnou znalostí právních důsledků. Způsob vyjádření tohoto souhlasu se bude řídit právním řádem odsuzujícího státu.

2. Odsuzující stát umožní vykonávajícímu státu, aby si prostřednictvím konzula nebo jiného představitele, na kterém se dohodne s vykonávajícím státem, ověřil, že souhlas byl vysloven za podmínek uvedených v odstavci 1 shora.

Článek 8 Důsledky předání pro odsuzující stát

1. Převzetí odsouzené osoby orgány vykonávajícího státu bude považováno za přerušení výkonu trestu v odsuzujícím státě.

2. Odsuzující stát nemůže pokračovat ve výkonu trestu, jestliže má vykonávající stát za to, že výkon trestu byl ukončen.

Článek 9 Důsledky předání pro vykonávající stát

1. Příslušné orgány vykonávajícího státu zajistí:

- a) pokračování výkonu trestu ihned nebo nařízením soudu nebo správního orgánu za podmínek stanovených v článku 10, nebo
- b) přeměnu trestu do rozhodnutí tohoto státu, kterým se v soudním nebo správním řízení nahrazuje sankce uložená odsuzujícím státem sankcí stanovenou právním řádem vykonávajícího státu za stejný trestný čin, a to za podmínek stanovených v článku 11.

2. Vykonávající stát, je-li o to požádán, uvědomí odsuzující stát před předáním odsouzené osoby o tom, podle jakého řízení se bude postupovat.

3. Výkon trestu bude prováděn podle právního řádu vykonávajícího státu a pouze tento stát bude příslušný pro přijímání všech odpovídajících rozhodnutí.

4. Kterýkoli stát, který podle svého právního řádu nemůže použít některého z řízení uvedených v odst. 1 k výkonu opatření, jež byla přijata na území jiné smluvní strany ohledně osob, které nejsou pro duševní stav odpovědný za spáchání trestného činu, ale který je ochoten převzít takové osoby pro další léčení, může v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy uvést, podle jakého řízení se bude v takových případech postupovat.

Článek 10 Pokračování ve výkonu trestu

1. V případě, že bude pokračováno ve výkonu trestu, vykonávající stát je vázán druhem a délkou trvání trestu tak, jak byl uložen odsuzujícím státem.

2. Pokud je však druh a délka trvání tohoto trestu neslučitelná s právním řádem vykonávajícího státu, nebo pokud to jeho právní řád vyžaduje, tento stát může soudním nebo správním rozhodnutím přizpůsobit sankci trestu nebo opatření stanovenému jeho právním řádem za obdobné trestné činy. Pokud jde o druh, bude trest nebo opatření odpovídat co nejvíce trestu nebo opatření, uloženému rozhodnutím, které má být vykonáno. Trest nebo opatření nezhorší co do svého druhu nebo délky sankci uloženou v odsuzujícím státě a nepřekročí horní hranici stanovenou v právním řádu vykonávajícího státu.

Článek 11 Přeměna výroku o trestu

1. V případě přeměny trestu se bude postupovat v řízení stanoveném v právním řádu vykonávajícího státu. Při přeměně příslušné orgány:

- a) budou vázány skutkovými zjištěními tak, jak přímo či nepřímo vyplývají z rozsudku, který byl vynešen v odsuzujícím státě;
- b) nesmějí přeměnit trest odnětí svobody na peněžitý;
- c) započítají celé dosavadní omezení svobody odsouzené osoby a
- d) nezhorší trestně-právní postavení odsouzené osoby a nebudou vázány žádnou dolní hranicí trestní sazby, která je stanovena ve vykonávajícím státě pro spáchaný trestný čin nebo trestné činy.

2. Jestliže se řízení o přeměně trestu uskuteční po předání odsouzené osoby, vykonávající stát bude tuto osobu držet ve vazbě nebo jinak zajistí její přítomnost ve vykonávajícím státě v době, kdy probíhá řízení.

Článek 12 Milost, amnestie, zmírnění trestu

Obě strany mohou udělit milost, amnestii nebo zmírnit trest v souladu se svou ústavou nebo jinými zákony.

Článek 13 Přezkoumání rozsudku

Pouze odsuzující stát má právo rozhodovat o žádostech o přezkoumání rozsudku.

Článek 14 Ukončení výkonu trestu

Vykonávající stát ukončí výkon trestu, jakmile ho odsuzující stát informuje o rozhodnutí nebo opatře-

ní, v důsledku kterého rozhodnutí přestane být vykonatelným.

Článek 15 Informace o výkonu trestu

Vykonávající stát poskytne odsuzujícímu státu následující informace o výkonu trestu:

- a) kdy považuje výkon trestu za ukončený;
- b) když odsouzená osoba uprchne ještě před tím, než je výkon trestu ukončen, nebo
- c) když odsuzující stát vyžádá zvláštní zprávu.

Článek 16 Průvoz

1. V souladu se svým právním řádem vyhová strana žádosti o průvoz odsouzené osoby přes své území, když o to požádá druhá strana a tento stát se dohodl s další stranou nebo třetím státem na průvozu této osoby na své území nebo ze svého území.

2. Strana může odmítnout povolit průvoz, jestliže:

- a) odsouzená osoba je jejím státním občanem, nebo
- b) čin, za který byl uložen trest, není podle jejího právního řádu činem trestným.

3. Žádosti o průvoz a odpovědi budou předávány způsobem uvedeným v ustanoveních článku 5, odst. 2 a 3.

4. Strana může vyhovět žádosti o průvoz odsouzené osoby přes své území, uskutečněný třetím státem, pokud se tento stát dohodne s další stranou na průvozu na své území nebo ze svého území.

5. Strana, která byla požádána o povolení průvozu, může držet odsouzenou osobu ve vazbě jen tak dlouho, jak to vyžaduje průvoz přes její území.

6. Strana, která byla požádána o povolení průvozu, může být požádána o ujištění, že odsouzená osoba nebude na území státu průvozu trestně stíhána, nebo s výjimkou toho, co je uvedeno v předchozím odstavci, držena ve vazbě nebo jinak omezena na svobodě za trestný čin spáchaný, nebo trest uložen před jejím odjezdem z území odsuzujícího státu.

7. Žádost o průvoz se nevyžaduje, pokud je průvoz prováděn letecky přes území strany a pokud se nepočítá s přistáním. Kterýkoli stát však může při podpisu nebo uložení svých ratifikačních listin nebo listin přijetí, schválení nebo přístupu v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, vyžadovat, aby byl informován o každém takovém průvozu přes své území.

Článek 17 Jazyk a náklady

1. Informace podle článku 4, odst. 2 a 4 bude po-

skytnta v jazyce strany, které je určena, nebo v některém z oficiálních jazyků Rady Evropy.

2. S výjimkou níže uvedeného odstavce 3 se nevyžadují překlady žádostí o předání nebo o příslušné doklady.

3. Kterýkoli stát může při podpisu nebo uložení svých ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy požádat, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překlady do jejího jazyka nebo některého oficiálního jazyka Rady Evropy nebo některého z těchto jazyků, který určí. Při této příležitosti může vyjádřit svou ochotu přijímat překlady i do jiného jazyka vedle oficiálního jazyka nebo jazyků Rady Evropy.

4. S výjimkou vedenou v článku 6, odst. 2, písmeno a) doklady předávané při provádění této Úmluvy nemusí být ověřovány.

5. Náklady vzniklé při provádění této Úmluvy hradí vykonávající stát s výjimkou nákladů, které vznikly výlučně na území odsuzujícího státu.

Článek 18 Podpis a vstup v platnost

1. Tato úmluva bude otevřena k podpisu členskými státem Rady Evropy a nečlenskými státem, které se podílely na jejím vypracování. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Tato Úmluva vstoupí v platnost první den měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty po dni, kdy tři členské státy Rady Evropy vyjádří svůj souhlas být vázány Úmluvou v souladu s ustanovením odst. 1.

3. Ve vztahu ke každému státu, který Úmluvu podepsal a poté vyjádřil svůj souhlas být vázán Úmluvou, Úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty po dni, kdy uložil ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 19 Přístup nečlenských států

1. Po vstupu této Úmluvy v platnost může Výbor ministrů Rady Evropy po konzultacích se smluvními státy přizvat kterýkoliv stát, který není členem Rady a není uveden v článku 18, odst. 1, aby přistoupil k této Úmluvě, a to rozhodnutím přijatým většinou, jak je stanovena v článku 20, písm. d) Statutu Rady Evropy, které musí zahrnovat hlasy všech představitelů smluvních států, jež jsou členy Výboru.

2. Ve vztahu ke každému přistupujícímu státu Úmluva vstoupí v platnost první den měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty po dni, kdy byla u generálního tajemníka Rady Evropy uložena listina o přístupu.

Článek 20 Územní působnost

1. Kterýkoli stát může při podpisu nebo uložení svých ratifikačních listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přístupu vymezit území, na kterém nebo kterých se bude tato Úmluva používat.

2. Kterýkoli stát může kdykoli později, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, rozšířit působnost této Úmluvy na jakékoliv jiné území uvedené v tomto prohlášení. Ve vztahu k takovému území Úmluva vstoupí v platnost první den měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty od přijetí tohoto prohlášení generálním tajemníkem.

3. Prohlášení učiněná podle předchozích dvou odstavců mohou být ohledně jakéhokoli území uvedeného v takovém prohlášení odvolána sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi. Odvolání nabude účinnosti první den měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty od přijetí takového sdělení generálním tajemníkem.

Článek 21 Časová působnost

Tato Úmluva bude použita na výkon trestů uložených jak před, tak po jejím vstupu v platnost.

Článek 22 Vztah k jiným úmluvám a dohodám

1. Tato Úmluva nemá vliv na práva a závazky vyplývající ze smluv o vydávání nebo jiných smluv o mezinárodní spolupráci v trestních věcech upravujících průvoz osob ve vazbě pro účely konfrontace nebo získání svědeckých výpovědí.

2. Pokud dvě nebo víc stran již sjednaly dohodu nebo smlouvu o předávání odsouzených osob nebo jinak upravily své vztahy v těchto věcech, nebo kdyby tak učinily v budoucnosti, budou mít právo používat tyto dohody nebo smlouvy nebo podle nich upravovat tyto vztahy namísto této Úmluvy.

3. Tato Úmluva nemá vliv na právo států, které jsou stranami Evropské úmluvy o uznávání rozsudků v trestních věcech, sjednávat mezi sebou dvoustranné nebo mnohostranné dohody o otázkách upravených v té úmluvě, aby doplňovaly jejich ustanovení nebo napomáhaly plnění zásad v ní obsažených.

4. Pokud žádost o předání patří do působnosti jak této Úmluvy, tak i Evropské úmluvy o uznávání rozsudků v trestních věcech nebo jiné dohody nebo smlouvy o předávání odsouzených osob, dožadující stát uvede při podání žádosti smluvní dokument, na kterém spočívá daná žádost.

Článek 23 Smírné urovnání

Evropský výbor pro problémy kriminality Rady Evropy bude informován o provádění této Úmluvy a podnikne vše potřebné pro usnadnění smírného urovnání všech potíží, které mohou vzniknout při jejím provádění.

Článek 24 Výpověď

1. Kterákoliv strana může kdykoliv vypovědět tuto Úmluvu sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Výpověď nabude účinnosti prvního dne měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty od přijetí tohoto sdělení generálním tajemníkem.

3. Tato Úmluva však bude nadále používána na výkon trestů osob, které byly předány v souladu s ustanoveními Úmluvy přede dnem, kdy taková výpověď nabude účinnosti.

Článek 25 Informace

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členské státy Rady Evropy, nečlenské státy, které se účastnily vypracování této Úmluvy a státy, které k ní přistoupily, o:

- a) všech podpisech;
- b) uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přístupu;
- c) datech vstupu této Úmluvy v platnost podle článku 18, odst. 2 a 3, článku 19, odst. 2, a článku 20, odst. 2 a 3;
- d) kterémkoliv jiném aktu, prohlášení, sdělení, nebo oznámení, které se vztahuje k této Úmluvě.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Štrasburku dne 21. března 1983 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy; Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie všem členským státům Rady Evropy, nečlenským státům, které se podílely na vypracování této Úmluvy, a státům, které byly přizvány, aby k ní přistoupily.